CBE Z25026702 BSA

UITSPRAAK

in het geding tussen A, in deze procedure rechtsgeldig vertegenwoordigd door B, hierna ook te noemen appellant

en

het College van Bestuur van de Rijksuniversiteit Groningen, hierna ook te noemen verweerder,

inzake het besluit van verweerder van 25 juli 2025

I. Aanduiding van het bestreden besluit

Het besluit van verweerder van 25 juli 2025 waarbij een negatief bindend studieadvies (BSA) is gegeven voor de bacheloropleiding Physics.

II. Zittingsgegevens

Het beroep is behandeld in een openbare zitting op 27 augustus 2025 waar appellant en zijn advocaat via een videoverbinding zijn verschenen. Verweerder is verschenen in de personen van C en D.

III. Ontstaan en loop van het geding

Per e-mail diende appellant op 7 augustus 2025 een beroepschrift in tegen het besluit van verweerder d.d. 25 juli 2025 waarin aan appellant een negatief bindend studieadvies werd gegeven. Daarbij werd tevens een verzoek om een voorlopige voorziening ingediend. Appellant wenst deel te nemen aan het onderwijs vanaf 1 september 2025 totdat is beslist in de hoofdzaak. Nu het College reeds op 27 augustus 2025 het beroep kon behandelen heeft verweerder ermee ingestemd dat zijn verzoek om een voorlopige voorziening geen behandeling behoeft.
Op 19 augustus 2025 vond een schikkingsgesprek plaats. Een schikking kwam echter niet tot stand, waarna het beroep door het College van Beroep voor de Examens (het College) is behandeld tijdens een hoorzitting op 27 augustus 2025. Dezelfde dag zijn partijen op de hoogte gesteld van de uitkomst van het beroep.

IV. Standpunten van partijen

Ter onderbouwing van zijn beroep heeft **appellant** het volgende aangevoerd. Appellant is in september 2023 begonnen aan de bacheloropleiding Physics. Hij heeft zich per 1 maart 2024 uitgeschreven wegens conflicten in de familie over studeren in het buitenland. Hij heeft dat studiejaar in India aan zijn mentale gezondheid gewerkt. Op 9 september 2024 heeft appellant dezelfde opleiding weer hervat en heeft zich gemeld bij de studieadviseur. In het eerste blok behaalde hij het vak Relativiteit en het Natuurkundelab. Het vak Calculus 1 behaalde hij op 0,2 punten niet. In het tweede blok rondde hij het vak Mechanics af maar zakte voor Quantum en Calculus 2. Dit laatste vak behaalde hij in de herkansing in april.
Omstreeks 14 februari 2025 ontving appellant verontrustend nieuws over de gezondheid van zijn opa, gevolgd door zijn overlijden op 3 maart 2025. Dit heeft tot een ernstige mentale terugslag (depressie) bij appellant geleid en had een negatieve invloed op zijn studieresultaten. In maart 2025 informeerde hij de studieadviseur en heeft hij medische hulp gezocht. Op 11 april zocht appellant wederom contact met zijn studieadviseur om zijn zorgen over het BSA te uiten. Op 8 mei is een aangepast studieplan opgesteld. In het vierde blok behaalde hij enkel het vak E & M. Hij keerde op 11 juli 2025 terug naar India en op 24 juli 2025 werd zijn verzoek om uitstel van het BSA werd afgewezen en werd het negatief BSA toegekend.
De grondslag van het negatief BSA is neergelegd in artikel 7.8B WHW jo Uitvoeringsbesluit WHW 2008. De ratio achter deze regelgeving is dat studenten die persoonlijke omstandigheden

hebben ten onrechte worden bestempeld als ongeschikt en dientengevolge de opleiding zouden moeten verlaten. Uit jurisprudentie van de Raad van State blijkt dat de student enkel zijn persoonlijke omstandigheden moet aantonen en moet aangeven hoe deze omstandigheden de studieresultaten negatief hebben beïnvloed. Het causaal verband tussen de persoonlijke omstandigheden en het niet behalen van de puntennorm wordt vervolgens verondersteld aanwezig te zijn. Het is aan de examencommissie om het bestaan van het causaal verband gemotiveerd te betwisten (CBHO 2013/256.5). Ook het feit dat de persoonlijke omstandigheden niet (tijdig) zijn gemeld mag een student niet worden tegengeworpen, in die zin dat niet om die reden hieraan voorbij mag worden gegaan (CBHO 2011/012.1).
Gelet op het vorenstaande kan niet worden geconcludeerd dat appellant ongeschikt is voor zijn studie. Het is aannemelijk dat zijn studievertraging een gevolg is van omstandigheden die hem niet zijn toe te rekenen. Verweerder heeft door het afgeven van het negatief BSA onjuiste toepassing gegeven aan hetgeen is vervat in artikel 7.8b WHW en artikel 2.1. Uitvoeringsbesluit WHW 2008.
Appellant verzoekt het College om zijn beroep gegrond te verklaren en om vergoeding van de proceskosten.

Verweerder geeft aan dat het bestreden besluit op de juiste gronden is genomen. Appellant heeft van 1 september 2023 tot 1 maart 2024 de bacheloropleiding Physics gevolgd. Hij behaalde 0 ECTS. Vervolgens heeft hij zich wederom ingeschreven voor dezelfde opleiding. In het studiejaar 2024-2025 behaalde hij 25 ECTS (15 ECTS in het eerste semester en 10 ECTS in het tweede semester). Appellant heeft in september de introductieperiode van zijn studie gemist. Hij maakte op 27 september 2024 een afspraak met de studieadviseur maar kwam niet naar deze afspraak. Op 4 oktober 2024 heeft wel een gesprek plaatsgevonden. Naar aanleiding van de studievoortgangsbrief is appellant verzocht wederom een afspraak met de studieadviseur te maken. Hij maakte een afspraak voor 12 december 2024, maar kwam ook hier zonder kennisgeving niet opdagen.
Verweerder heeft de BSA-procedure zorgvuldig doorlopen. Appellant is gehoord en de studieadviseur heeft zich onthouden van een advies. Ook het schikkingsgesprek gaf geen aanleiding tot herzien van het bestreden besluit.
Verweerder benadrukt dat bij de beoordeling van BSA-dossiers steeds per student wordt gekeken naar de combinatie van de aanwezigheid van persoonlijke omstandigheden en studievoortgang. Verweerder trekt de aard van de bijzondere omstandigheden niet in twijfel. Als er sprake is van een bijzondere omstandigheid, neemt verweerder aan dat dit invloed kan hebben gehad op de studievoortgang. In het geval van appellant ziet verweerder onvoldoende verband tussen de aanwezigheid van persoonlijke omstandigheden en studiesucces. In 2023-2024 heeft appellant geen studiepunten behaald. Appellant heeft aangegeven dat hij in het studiejaar 2024-2025 pas serieus is begonnen met zijn studie. Ook als verweerder hiervan uitgaat dan ziet verweerder dat in het eerste semester 15 van de 30 ECTS zijn behaald. Indien een student voor 1 maart stopt met zijn studie en het jaar daarop weer begint, gaat verweerder ervan uit dat een student beter voorbereid is op de inhoud en zwaarte van het programma, en actief hulp zoekt als de studievoortgang onverhoopt achterblijft.
Appellant heeft in april contact gehad met zijn studieadviseur naar aanleiding van het overlijden van zijn grootvader. Zijn studievoortgang was al eerder beperkt, en appellant heeft geen contact gehad met zijn studieadviseur over het verbeteren van zijn studievaardigheden. In december heeft hij weliswaar een afspraak gemaakt, maar hij is niet verschenen op de afspraak. Door het niet tijdig aan de bel trekken is het voor de RUG niet mogelijk om hem goed te begeleiden bij zijn studievoortgang.
Gelet op het vorenstaande en in het bijzonder gezien de beperkte studievoortgang toen er nog geen bijzondere omstandigheden speelden is verweerder er niet van overtuigd dat appellant zijn studie binnen redelijke termijn zal kunnen afronden en blijft daarom van mening dat het bestreden besluit op goede gronden is genomen.
Tot slot verzoekt verweerder om ongegrondverklaring van het beroep.

V. Beoordeling

Het College constateert dat het beroep zich richt tegen het besluit van 25 juli 2025, waarin aan appellant een negatief bindend studieadvies wordt gegeven. Het College dient overeenkomstig artikel 7.61, tweede lid, van de WHW te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.

Het College overweegt daartoe het volgende. Ingevolge artikel 7.8b, derde lid, WHW kan aan het negatief bindend studieadvies slechts een afwijzing worden verbonden, indien de student – met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden – niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, omdat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld. Het instellingsbestuur beslist of aan het negatief advies een afwijzing wordt verbonden. Dit advies kan worden uitgesteld als na het eerste studiejaar nog niet is vast te stellen of een student geschikt is voor de opleiding. Ingevolge artikel 7.8b, zevende lid, WHW wordt bij algemene maatregel van bestuur bepaald welke persoonlijke omstandigheden bedoeld in het derde lid, het instellingsbestuur in zijn beoordeling betrekt. Deze omstandigheden zijn neergelegd in het Uitvoeringsbesluit WHW. In artikel 2.1, eerste lid, van dit besluit zijn de persoonlijke omstandigheden limitatief opgesomd. Dit betreft ziekte van de betrokkene, lichamelijke, zintuiglijke of andere functiestoornissen van betrokkene, zwangerschap van betrokkene, bijzondere familieomstandigheden, het lidmaatschap van universiteitsraad of faculteitsraad en het lidmaatschap van het bestuur van een studentenorganisatie van enige omvang met volledige rechtsbevoegdheid.

Ingevolge artikel 7.8b, zesde lid, WHW worden door het instellingsbestuur nadere regels vastgesteld die in elk geval betrekking hebben op de studieresultaten en de voorzieningen. Voor de Rijksuniversiteit Groningen zijn deze regels vastgelegd in het “Handboek BSA”.

Bij het nemen van het besluit aangaande het bindend studieadvies dient rekening te worden gehouden met het doel van de regels omtrent studieadvies. Het doel luidt om de student zo snel mogelijk op de juiste plaats te krijgen. Het BSA hoort bij de oriënterende en verwijzende functie van de propedeutische fase en verplicht de student tot een proces van (zelf)selectie dat door de instelling wordt begeleid. Het advies is negatief en heeft een bindend karakter als de studieresultaten van de student niet voldoen aan de vereisten die daaraan door de Rijksuniversiteit Groningen zijn gesteld.

Voor de bacheloropleiding Physics behelzen de vereisten, als bedoeld in artikel 7.8b WHW, dat appellant aan het einde van het studiejaar 2024-2025 ten minste 45 ECTS moet hebben behaald. Appellant heeft het afgelopen studiejaar 25 ECTS behaald en in het studiejaar daarvoor O ECTS. Hierdoor heeft hij in totaal 25 ECTS behaald voor de bacheloropleiding Physics.

Appellant voert – samengevat – aan dat persoonlijke omstandigheden eraan in de weg hebben gestaan om zijn studie het afgelopen studiejaar goed te kunnen volgen. Zijn grootvader is in februari 2025 ziek geworden en is in maart 2025 overleden. Door deze situatie is hij in een depressie beland.

Het College volgt verweerder in zijn stelling dat er onvoldoende vertrouwen is dat appellant geschikt is om de studie Physics met ingang van het collegejaar 2025-2026 wel succesvol te kunnen voortzetten. Het college is met verweerder van oordeel dat hij bij zijn beoordeling niet alleen de door appellant aangevoerde bijzondere omstandigheden moet meewegen, maar ook zijn algehele studievoortgang en studiehouding mag betrekken. In het eerste semester speelden er geen persoonlijke omstandigheden en toen heeft appellant 15 van de 30 ECTS behaald. In het tweede semester speelden er, zoals appellant aangeeft en door verweerder is erkend, wel persoonlijke omstandigheden. Echter, de studieresultaten van appellant verschilden dit semester nauwelijks van de resultaten uit het eerste semester. Appellant behaalde toen 10 van de 30 ECTS. De studieadviseur had verweerder kunnen adviseren om de BSA-norm voor appellant te verlagen of om het BSA-besluit uit te stellen. Dit heeft de studieadviseur niet gedaan omdat zij zich zorgen maakte over zijn studiegedrag en zijn geschiktheid voor de opleiding, omdat de studievoortgang van appellant niet consistent was in de periode waarin geen sprake was van bijzondere omstandigheden. Verweerder heeft deze omstandigheid terecht zwaar laten meewegen omdat de studieadviseur doorgaans een goede inschatting kan maken van de relatie tussen persoonlijke omstandigheden en studiesucces. Alles in ogenschouw nemend kon verweerder naar het oordeel van het College concluderen dat appellant niet geschikt wordt

geacht voor de bacheloropleiding Physics.

VI. Beslissing

Het College van Beroep voor de Examens verklaart het beroep van appellant ongegrond en wijst het verzoek om proceskostenvergoeding af.

Aldus vastgesteld op 15 september 2025 door mr. T.C.A. Hofman, voorzitter, dr. mr. P.G. Tassenaar en M. van der Klis, leden, in tegenwoordigheid van mr. M.E.A. Donkersloot, secretaris.

Voorzitter Secretaris

Ingevolge de Algemene wet bestuursrecht en artikel 7.66 van de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek kan door appellant binnen zes weken na toezending van deze beschikking beroep worden aangetekend bij de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State, postbus 20019, 2500 EA te Den Haag.